הרמב"ן בפירושו שם ועי" ירושלמי שקלים פ"ו ה"א], ה) ת"כ פרשה לו,

ט) [מנחות פט.], י) [לקמן יב.], כ) [מגילה כג.], ל) בע"י ל"ג, מ) [ל"ל

תורה אור השלם

1. לא יָסוּר שַבֶּט מִיהוּדְה וּמְחֹקַק יטור שבט מיהוּדָה וּמְוּלְּקְּקְ מּנְבִּין רְבָּלִיוּ עַד בִּי בָּא שִׁילוּ וְלוֹ וְלוֹ יִנְרְּיִרְ מַנְיִים בראשית מט י יִקְּהַתְּ עַמִּים: בראשית מט י 2. וְאַל בְּנִי יִשְׁרָאַל תְּרְבַּר לְאַמֹּרְ בַּרְ לֹאַרְרָבְּר לְאַלִּתְּרַבְּר לְאַלִּתְּרַבְּר לְאַלִּתְּיִבְּבוּ לְאַלִּתְּיִבְּם: שמות לְדִשׁ יִהְיָה וְה לִי שמות לִבְּים שמות ל לא

ל' פכ"ד גרם דברי

יה ו מיי׳ פט"ו מהל׳ שנגות הל׳

הל' ב: הל' מהל' איסורי ביאה הל' א והל' יג סמג לאוין קכא

הלי ב סמג עשין קסו: בו ב מיי שם הלי ז: בו ם ע מיי שם הלכה יל ופ״א מהלי מלכי הלכה ב: בח פ מיי פ״א מהלי כלי המקדש הלי ז ופ״א מהלי מלכים הלי

ל ק ר מיי׳ פ״ד מהל׳ כלי המקדש הל׳ כ ופ״א מהל׳ מלכים הל׳ ז סמג עשין קטו:

מוסף רש"י

שבש. לשון שררה ויש להן רשות להפקיר דהפקר ב"ד הפקר דכתיב (עזרא י) וכל אשר לא יבא וגו', ציבמות (פעי) נהחשה רנה (סנהדרין ה.), מחוקק, שכרה מועטת (שם), שרודה את ישראל, שיש להס כת ורשות מחת ישראל. שים להם כה ודכות מחת מלכי פרס (מם). בני בגיו של החלב לה לג שים הים כדמת מלכי פרס (מם). בני בגיו של בפקחים גהלו ביה ללל שים הים כדמת שלים מחשבות במים מחלב בברים בבגרים. כמום שות המשום ומים מום מחת משום במים של של מותים משום הים במים של של מותים משום למותים של שמן המשחה (מבירה בבגרים במים לכחות בדולה ללוחות של שמן המשחה (מבירה בבגרים במים משחם שחורה מיתר בדבר שדודנו כרת הבא על ב? המצוח. כמן משחם משח כחודמו מנים המשח ימנום לשתת משח לשתם משחם המחום ומנו משחם המשחם ה תבל פסוט ומות לעבודמו הבא מחמיו, הראשון קרוי והשני עבר (שם). פר שאי אפשר להביא שנים, וכן עשירית האיפה חביתי כהן גדול שבכל יום, שאי אפשר להביא שנים (שם). העיקרים. הנשמים (בריתות ה.). אינו ספוק. דשמן לא הוי אלא י"ב לוגין ועיקרין הוו טובא שס"ח מנין (שם, עי"ש מולה מיצ לוגן ושנקקין סוו עולה מיצ לוגן ושנקקין סוו עולה מס"ח מיען שה. עייש מב"ח שורין את העקרים במ"ח. שורין את העקרים במ"ח. שורין את העקרים עליקן סוו קומה וקומה וקומה וחברו קומה וחברו קומה וחברו קומה וחברו קומה וחברו קומה למיעל העיקרין וחברו למון מעל סייקרין וחנו בללוחים שלהם מתמיה שלינו מקס להילו למון להכן ובניו כל ז' יוני שוה היה בדל מימלח ב' עמיי מולה לה ידכה, בשבי ייתוקים. יהרוקים היה בדל מימלחה ב' שנים, דכתיב היה בדל מימלחה ב' עשרים מיה בדל מימלחה ב' עשרים מכלה היהים בדל מימלח ב' עשרים מכלה מית עשרים עשרים עשרים עולה מית ב' עשרים ב' עולה ב' עולה מולה ב' עולה ב'

יו ה מיי פ"ד מהי כלי מקדש שעיר או לא: א"ל הרי לרסך בכבל. ראש גולה שבבבל דהוי על גבך ואכן בעיכן שאין על גביו אלא ה׳ אלהיו: התם שבט. דהיינו מקל כמו כי תכנו בשבט יש ז מיי פיא מהלי עבודם יויכ לא ימות (משלי כג): והכא מחוקק. הלי ב: הלי ב: שמביא פר בהוראה זה המשוח בשמן הרי ח והרי ה פתנ נחון קפש בשל היים להם של היי להם שמן התשחה: אין מני של היים להם שמן התשחה: אין מני של היים להם שמן התשחה למרובה בב יחיי שי שי מהלי הלל הל בל המלות. בגדים אולא פר הבא על כל המלות. מתדש הלי ימנג ואין שו בגדים אים מהלי היום הלי הוא היי של ההי כל היים מהלי היום הלי היום בשל היים מהלי היום היים ההיים היים ההיים היים ההיים היים ההיים היים ההיים היים ההיים היים ההיים ההיים ההיים היים ההיים היים ההיים היים היים היים היים ההיים היים היים ההיים היים ה כשבה או שעירה מי דיחיד: ואין בין כהן המשמש. והיינו ראשון שחזר לעבודתו ולאחר שחזר הוי פר של יוה"כ שלו ועשירית האיפה שלו: ווה ווה. בין כהן המשמש דהיינו ראשון שחזר לעבודתו ובין כהן שעבר דהיינו שני שמינו תחתיו דלאחר (שנעבר) [שחזר] הראשון מעבירין השני: שוים בעבודם היום. דמהרבי קרבנות היום ביוה"כ איזה שירנה: בבו׳ שמו המשחה שעשה משה. כדכתיב

שמן משחת קדש יהיה זה לי (שמות ל):

בו שולקין את העקרים. אותם שרשים

של בשמים האמורים בפרשה דכתיב [שם]

ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור וגו':

מה להלן שאין על גביו אלא ה' אלהיו לאף מה מה להלן שאין על גביו אלא ה' אלחיו בעא נשיא שאין על גביו אלא ה' אלחיו מיניה רבי מרבי חייא כגון אני מהו בשעיר אמר ליה הרי צרתך בבבל איתיביה יימלכי ישראל ומלכי בית דוד אלו מביאים לעצמם ואלו מביאים לעצמם אמר ליה התם ילא כייפי אהדדי הכא אנן כייפינן להו לדידהו רב ספרא מתני הכי בעא מיניה רבי מרבי חייא כגון אני מהו בשעיר א"ל יהתם שבם הכא מחוקק ותניא ילא יסור שבם מיהודה זה יראש גולה שבבבל שרודה את ישראל במקל ומחוקק מבין רגליו אלו בני בניושל הלל שמלמדים תורה לישראל ברבים: ם במקל כותני' ואיזהו המשיח יהמשוח בשמן המשחה לא המרובה בבגדים סהאין בין כהן המשוח בשמן המשחה למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המצות יואין בין כהן משמש לכהן שעבר אלא פר יוה"כ ועשירית האיפה יזה וזה שוים בעבודת יוה"כ "ומצווים על הבתולה "ואסורים על

האלמנה יואינם מטמאים בקרוביהם פולא

השמן לאלתר. וקפחו כמו קפחתי את הרועה (יומל דף פג:): טעון משיחה. ואי לא משוח בשמן לא הוי כה"ג: מפני מחלוקחו. דהיכא דאיכא מחלוקת בעי משיחה: ממלכתו הוא ובניו בהרב ישראל. משמע ירושה היא להם כאדם שמוריש ירושה לבניו: ולא כל דבעי מלכח מורים לבניה מלכוחה. חפילו בלא משיחה ירושה היא בזמו ששלום בישראל: משום דמלך ראשון הוא. ממשפחתו דאינו מלך בן מלך: זה. דמלכות בית דוד טעון משיחה: ואין אחר. שאינו ממלכי בית דוד טעון משיחה: משום מחלוקתו של יורם נמעול בשמו המשחה. דאמרינו לעיל דמלכי ישראל אין מושחין ממנו: באפרסמא דכיא. הקקור: ויקרא ו טו ל. לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוח ימין ושמאול למצון באריף ימים על ממלבתו הוא ובירי בקור שיראל: דברים זו ברי ה וישלח וקביאהו הוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ואמר יי ברישורים כי וזה הוא: משמן המשחה: ומאי בכור. דהרי ליה הבכור יוחנו: בכור למלכות. שמלך רחשון: יורם ממלח מקום חבותיו מתך רסשון. יורם מתמח מקום הפוחיו הוה. דכי מלך אכתי הוה לדיק ממלא מקום אבותיו הוה ואחר כך החמיץ: משולם במעשיו. דלדיק גמור הוה בעל מעשים טובים: אמר לו. נבוכד נלר יה ילדיק עליך את הדין אם תמרוד בי:

שמן. לחחר שהוליחם מן המים כדי שיקלוט

השמן מריח הבשמים: וקפחו. ומוליח

מתמלאים מן המים ושוב לא יהו בולעים מן השמן כל כך: ומציף עליהן

יהוֹיָקִים הַשְּׁלְשִׁי צִּדְקִיְהוּ הָרְבִיעִי שַׁלוּם: דברי הימים אגטו יום א גיהו להם אביהם מתנות רבות ... ויתן להם אביהם מתנות רבות לְכֵּטֶף וּלְּזָתֶב וּלְמִגְדְּנוֹת עִם עָרֵי מְצָרוֹת בִּיהוּדָה וְאֶת הַמְּמְלְכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי הוּא הַבְּכוֹר:

...... 7. וּבַנֵי יֹאשׁיָהוּ הַבָּבוֹר יוֹחְנֶן הַשֵּׁנִי

קום משחהו כי זה הוא:

מלכים ב כד יז ולתשובת הַשְּנָה שְׁלַח הַמֶּלֶךְ. גבוּבְדְנֶצֵר וְיְבָאֵהוּ בָּבֶלְה עם כְּלֵי חָמָדת בֵּית יְיִ וִימָלְךְ אֶת צִדְקִיְהוּ אָחִיו עַל יְהוּדָה וִירוּשֶׁלֶם:

דברי הימים ב לו י 11. וְגַם בָּמֶלְךְ נְבוּבְדְנֶאצָר מְרָד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ בַּאלֹהִים וַיְּכֶשׁ אֶת עָרְפוֹ וַיְאַמֵץ אָת לְבָבו משוב אָל יִי אֱלֹהַי יִשְׂרָאל:

תוספות הרא"ש

אם הייתי בזמן הבית מביא שעיר או לאו. וא"ל לא לפי שראש גולה גדול ממנו כדמפרש ואזיל לפי שרודין את העם בשבט: ובו נמשחו כהנים גדולי' ומלכים. משחו כתנים קרא אשר יתן
העיב דרכייב בקרא אשר יתן
ממנו על זר ונכרת ומלך בכלל זר.
אפשר דרריש ליה מדכתיב על
בשר אדם לא ייסך ודרשי אדם
ולא מלך בדררשי (מגילה דף יא.)
בקום עלינו אדם ולא מלך זה המן

פורעים ולא פורמים לומחזירין הרוצח: גמ" סת"ר שמן המשחה שעשה משה במדבר היו שולקים בו את פון עם היא הבורה היה היה היה היה היה היה היה הבורה העיקרים אינו סופק אלא פשורין את העקרים דברי יוסי אומר והלא לסוך את העקרים אינו סופק אלא פשורין את העקרים היינו היינו היינו היינו היינו היינו וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה מהיינו וייינו את שמו צוקריה במים ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה מהיינו וייינו את שמו צוקריה במים ומציף עליו שמן וקולט את הריח וקפחו אמר לו רבי יהודה וכי גם אחד נעשה בשמן המשחה מהיינו וייינו את שמו צוקריה היינו וייינו וייינו את שמו צוקריה היינו וייינו וייינו וייינו את העודה היינו וייינו ויינו וייינו וייי במדבר נמצף עליו שנו דקולם את דוויו דקפון אבו לדיך יווודרוכי גם אחו נעשה בשנן המשחה והלא תחלתו שנים עשר לוגין וממנו היה נמשח משכן וכליו אהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים וכולו קיים לעתיד לבוא שנאמר בשמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם 6 תניא אידך נויקח משה את שמן המשחה וימשח [את] המשכן [ואת] כל אשר בו רבי יהודה אומר שמן המשחה שעשה משה במדבר כמה נסים נעשו בו מתחלה ועד סוף תחלתו לא היה אלא שנים עשר לוגין ראה כמה יורה בולעת וכמה עקרים בולעים וכמה האור שורף ובו נמשח משכן וכליו ואהרן ובניו כל שבעת ימי המלואים ובו נמשחו כהנים גדולים ומלכים יואפילו כהן גדול בן כהן גדול מעון משיחה יואין מושחים מלך בן מלך ואם תאמר מפני מה משחו את שלמה ימפני מחלוקתו של אדוניה ואת יואש מפני עתליה ואת יהואחו מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ואותו שמן קיים לעתיד לבוא שנאמר שמן משחת קרש יהיה זה לי לדורותיכם on בגימטריא שנים עשר לוגין הוו אמר מר ואפילו כהן גדול בן כהן קוט דודו היא לדוות בם מיות בגבום א שנם עם להגן יוון אבו בו האפלו בון גודל בן כיון מוספות הראישי גדול מעון משיחה מגלן דכתיב 1 והכהן המשיח תחתיו מבניו נימא קרא והכהן מתחתיו מבניו מאי בקי פיניה רבי פריה אפיה המשיח קמ"ל דמבניו דכהן גדול אי הוי משיח הוי כהן גדול ואי לא לא הוי כהן גדול אמר מר ואין היה הוי משא ההיה נישא המשיח ממדי מוחלים מלך בן מלך מגלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב 5 למען יאריך ימים על ממלכתו וגו' ירושה אוניו (ב) ורבין שמו בנון אני. מושהיו מלך בן מלך מגלן אמר רב אחא בר יעקב דכתיב 5 למען יאריך ימים על ממלכתו וגו' ירושה מיחי מום המים פומי שניי היא לכם ומגלן דכי איכא מחלוקת בעי משיחה ולאו כל דבעי מלכא מורית מלכותא לבניה אמר רב פפא אמר קרא הוא ובניו בקרב ישראל בזמן ששלום בישראל קרינא ביה הוא ובניו ואפילו בלא משיחה תנא אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ותיפוק ליה משום דראשון הוא חסורי מחסרא והכי קתני ימלכי בית דוד משוחין מלכי ישראל אין משוחין מנלן אמר רבא אמר קרא יקום משחהו כי זה וגו' זה מעון משיחה ואין אחר מעון משיחה אמר מר אף יהוא בן נמשי לא נמשח אלא מפני מחלוקתו של יורם ומשום מחלוקתו של יורם בן אחאב נמעול בשמן יכראמר רב פפא באפרסמא דכיא ה"ג באפרסמא דכיא ואת יהואחז מפני יהויקים שהיה גדול ממנו שתי שנים ומי קשיש מיניה והכתיב זובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום וא"ר יוחנן הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז לעולם יהויקים קשיש ומאי בכור בכור למלכות קומי מלכי זוטרי מקמי קשישי והא כתיב «ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור יהורם יממלא מקום אבותיו הוה יהויקים לאו ממלא מקום אבותיו הוה אמר מר הוא שלום הוא צדקיהו הוא יוחנן הוא יהואחז והא חד חד קא חשיב דכתי' זהשלישי הרביעי מאי שלישי שלישי לבנים ומאי רביעי רביעי למלכות דמעיקרא מלך יהואחז ולבסוף יהויקים ולבסוף יכניה ולבסוף צדקיהו ת"ר הוא שלום הוא צדקיהו ולמה נקרא שמו שלום שהיה 9 משולם במעשיו איכא דאמרי שלום ששלמה מלכות בית דוד בימיו ומה שמו מתניה שמו שנאמר 9 יומלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויםב את שמו צדקיהו א"ל יה יצדיק עליך את הדין אם תמרוד בי 6 (שנאמר 9 ויביאהו בבלה) וכתיב ייוגם במלך נבוכד נצר מרד אשר השביעו באלהים

שנים עשר דונין, אלות סנקו י די לורן קדייתי למחד לכוץ שם היד לקדית למחד לכוץ שם היד לנון ששלום בישראל. היי התלטת ירוסה ולה בעי משימה, אבל כי איכא תחלוקת לאו ירוסה היא ובעי משימה בחלה (בריחות ה.). מלבי ישראל הא לא קשיא דלא אבסן תהאוייתא מהה פחותה מלוג, להכי אתרינן ייב לוג (מחות 200). בזמן ששלום בישראל. היי התלטת ירוסה ולא בעי משימה, אבל כי איכא תחלוקת למין לן מקראי דהיד מלמולמיה קמייתא למשימה, אבל מלכי ישראל לא חוו למשימה כלל (שם). באפרסבוא רביא. נמשח ולא אין משוחין. משבא דוד אבל שאל לא חוו למשימה כלל (שם). באפרסבוא רביא. נמשח ולא ששוחין. משבא דוד אבל שאל לא חוו למשימה כלל שם). בשמן המשחה (שם). משולם במעשיו (מנדרה כב).